

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.948 van 8 december 1999

A. 62.784/VI-12.379

In zake : **DASSY** Robert,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard F. ANDRE, advocaat,
avenue Blonden 13
4000 Luik,

tegen :

**de gouverneur van de provincie
Luik,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques CLESSE en
Mr. Dominique WAGNER, advocaten,
Quai de Rome 2
4000 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Robert DASSY op 15 maart 1995 heeft ingediend met het oog op de nietigverklaring van "de door de gouverneur van de provincie Luik op 13 februari 1995 genomen en aan verzoeker per aangetekend schrijven van 20 februari 1995 ter kennis gebrachte beslissing" betreffende het voorhanden hebben van wapens;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer JAUMOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 mei 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 september 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 1 december 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DEBRACKELEER, loco Mr. ANDRE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. WAGNER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer GILLIAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die tuinbouwer is, op 12 september 1993 een vergunning voor het voorhanden hebben van een oorlogsvuurwapen heeft aangevraagd, namelijk een halfautomatische karabijn van het merk "Armi Jager", model AP54, nr. 50349, kaliber 22 LR; dat de gouverneur van de provincie Luik hem bij het bestreden besluit van 13 februari 1995 die vergunning geweigerd heeft en bovendien de hem op 9 september 1993 toegekende vergunning voor het voorhanden hebben van een verweervuurwapen, namelijk een pistool CZ, model 85, kaliber 9

mm parabellum, ingetrokken heeft op grond van de volgende overwegingen :

" (...)

Gelet op het door de hoofdveldwachter van Sprimont op 14 december 1994 uitgebrachte negatief advies in verband met het verzoek van de betrokkene om een vergunning te verkrijgen voor het voorhanden hebben van een oorlogswapen;

Aangezien uit dat advies blijkt dat de betrokkene een zeer impulsief man is, die moeilijk zijn reacties onder controle houdt in de conflictsituaties waarmee hij geconfronteerd wordt;

Gelet op het op 25 januari 1995 door de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement Luik uitgebrachte negatief advies;

Aangezien uit dat laatste advies blijkt dat het voorhanden hebben van een wapen door de betrokkene, gelet op zijn persoonlijkheid, een risico voor de openbare orde kan betekenen;

Overwegende dat in het geval van de betrokkene, wat het voorhanden hebben van een vuurwapen betreft, geen volledige zekerheid bestaat dat de openbare orde waarop ondergetekende toezicht dient te houden zal kunnen worden gehandhaafd;

(...)"

dat dat besluit aan verzoeker ter kennis gebracht is met een ter post aangetekend schrijven van 17 februari 1995;

Overwegende dat het tweede onderdeel van het eerste middel van het verzoekschrift ontleend wordt "aan schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens", op de grond dat het bestreden besluit steunt op beoordelingen van het gedrag van verzoeker door de hoofdveldwachter van zijn gemeente en door de procureur des Konings te Luik, zonder dat hij op enigerlei wijze deze beoordelingen, die hij ongegrond acht, heeft kunnen betwisten, "doordat in de omstreden beslissing alleen gesteld wordt dat de opmer-

kingen die de hoofdveldwachter in zijn negatief advies gegeven heeft terecht zijn";

Overwegende dat de verwerende partij in haar antwoord stelt dat artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens in het onderhavige geval geen toepassing vindt, doordat het niet gaat om een aantijging aan het adres van verzoeker waartegen deze zich had moeten verdedigen, maar daarentegen om het voorhanden hebben van een oorlogswapen dat in principe verboden is krachtens de wet, tenzij met een vergunning waarvan de toekenning beoordeeld wordt door de overheid op grond van het hogere beginsel van de openbare veiligheid, zodat de vergunningaanvrager de adviezen die die overheid moet inwinnen niet kan betwisten, omdat "het alleen gaat om een beoordeling van de opportuniteit om in een bijzonder geval op de algemene verbodsregel een uitzondering toe te staan";

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie aanvoert dat de bestreden beslissing hem een ernstig nadeel berokkent omdat hij geslaagd is voor de opleiding van jachtwachter en door de uitoefening van die bijkomende activiteit gemakkelijker in de behoeften van zijn gezin zou kunnen voorzien, waarvan hij als weduwnaar alleen de gezinslast draagt, zodat de bestreden beslissing zijn kansen om zo een activiteit uit te oefenen in het gedrang kan brengen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie de ontvankelijkheid van het middel betwist, zoals het in de memorie van wederantwoord voorgesteld wordt, omdat het volgens haar gaat om een nieuw middel dat te laat aangevoerd is; dat ze voor het overige benadrukt dat het advies van de korpschef van de gemeentepolitie eensluidend moet zijn, erop wijst dat, doordat dit het geval is, het middel in werkelijkheid dat advies laakt, namelijk de voorbereidende procedure, en

onderstreept dat verzoeker in de loop van die procedure op dat advies niet gereageerd heeft, zodat dat uitblijven van een reactie de geldigheid van de bestreden handeling niet kan aantasten;

Overwegende dat artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden inzonderheid bepaalt dat een betwisting over burgerlijke rechten en verplichtingen aanhangig moet kunnen worden gemaakt bij een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie die de zaak eerlijk en in het openbaar behandelt; dat, zonder dat hoeft te worden onderzocht of het in het onderhavige geval gaat om een betwisting over burgerlijke rechten en verplichtingen, het voldoende is vast te stellen dat het beroep tot nietigverklaring waarin artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voorziet, beantwoordt aan de voornoemde vereisten van dat artikel 6 van het Verdrag; dat het middel, inzoverre het aan schending van die bepaling ontleend wordt, niet opgaat;

Overwegende evenwel dat het middel, inzoverre het tegen de bestreden beslissing inbrengt dat ze genomen is zonder dat verzoeker de beoordelingen heeft kunnen betwisten die eraan ten grondslag liggen, in die zin dient te worden uitgelegd, zoals de auditeur-rapporteur gedaan heeft, een middel waarvan verzoeker in zijn laatste memorie verklaart dat hij akkoord gaat met de argumentatie ervan, dat het de schending aanvoert van het algemene beginsel "audi et alteram partem" volgens hetwelk, wanneer de overheid overweegt om tegen een personeelslid of een bestuurdte wegens zijn gedrag een maatregel te treffen die zijn materiële en morele belangen ernstig schaadt, die overheid ertoe gehouden is de betrokkene van die maatregel in kennis te stellen, hem in staat te stellen de gegevens te kennen die ten grondslag liggen aan de grieven die hem ten laste worden

gelegd en hem binnen een redelijke termijn de mogelijkheid te bieden zich daaromtrent te verklaren;

Overwegende dat het in het onderhavige geval gaat om een maatregel die, doordat hij genomen is wegens een bijzonder negatieve beoordeling van de persoonlijkheid van verzoeker en het risico dat door zijn gedrag voor de openbare orde kan ontstaan, de morele belangen van de betrokkene ernstig kan schaden; dat de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen de mogelijkheden van verzoeker kunnen beknotten om een bijkomende beroepsactiviteit uit te oefenen waarvoor hij in 1994 de wettelijk vereiste opleiding gevolgd heeft, zodat zijn materiële belangen daardoor eveneens bedreigd worden; dat uit het dossier niet blijkt dat verzoeker van de overwogen maatregel in kennis gesteld zou zijn, noch van de hem ten laste gelegde grieven, noch de mogelijkheid zou hebben gehad zich daaromtrent te verklaren; dat het tweede onderdeel van het middel, zoals het hierboven uitgelegd is, gegrond is; dat noch het eerste onderdeel ervan, noch het tweede middel van het verzoekschrift hoeft te worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 13 februari 1995 waarbij de gouverneur van de provincie Luik aan Robert DASSY de vergunning voor het voorhanden hebben van een oorlogsvuurwapen weigert en waarbij hij de hem op 9 september 1993 toegekende vergunning voor het voorhanden hebben van een verweervuurwapen intrekt.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op acht december 1900
negenennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.